

Ca. 1849

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Dateret efter P.C. Skovgaards  
forlovelse med Georgia Schouw.

Mentioned people:

Georgia Skovgaard

Archive:

Mappe 2 nr. 13

TRANSCRIPTION

Frøken Schouw!<sup>1</sup>

De har bedt mig at tænke alvorligt over Deres Ord, og saa sige om De ikke har Ret. Jeg har tøvet med at svare for at opnaae en roligere Stemning, men det vil ikke Lykkes.

Hvorfor har De dog skrevet dette Brev, som har virket saa forstyrrende paa mig? Vi var jo enige om at være rolig og vinde Tid, stille at lade Sandheden løse eller binde; ved Deres Godhed og velsignede Opførsel fik vi oprettet det tidligere Forhold, De nævnte ikke at jeg skulle vandre de vilde Stier. Hvorfor Gud velsigne Dem. Men hvorfor har De dog skrevet dette Brev? Er det fordi at De kom til at yttre: "at De ikke ansaae det for en Hemmelighed" fordi De kom til at bede mig nævne Dem ved Fornavn, jeg har jo ikke benyttet mig deraf. De skriver: "For Deres Skyld maa det ikke ske" fordi De ville dog ikke kunne tilhøre mig helt, De synes at antyde, at jeg umulig kunne ville være tilfreds med Helgas Mands

●2●

Lod, min Længsel tilskynder mig at tale som han, men nei! Kjærligheden maa være fuldkommen paa begge Sider, "De to skulde blive som Een" det er Ordet hvori Velsignelsen ligger, kun deri ligger den. Jeg maa nævne et Ord som har rystet mig, "hos en Anden vil De finde Lykken hel", hvor kunne De skrive Dem? De mener dem dog ikke? Det er umuligt at De kan ringeagte mig og min Følelse, De, som selv nærer en saa dyb, jeg kunne sige hellig Følelse, jeg kjender Dem for godt dertil, men disse Ord har gjennemtrængt mig med en usigelig Smerte; tal til mig, tal dem bort, jeg selv kan ikke, min Sjælekamp fornyes hver Dag, men jeg vinder ikke altid Seir, jeg lider da gruelig; det er dog umulig at De kan ville jage mig bort nu, og ikke nogle Dage siden.

Peter Christian Skovgaard. <sup>2</sup>

---

<sup>1</sup> Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

<sup>2</sup> Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

Froken Schouw !

De har budt mig at vente alvorsligt over dens  
Ord, og saa sige om de ikke har Lyst. Jeg  
har tænkt med at svara for at give  
en roligere Klammring, men det vil ikke Lige  
des. Derfor har de dog været alle  
Børn, som har været paa forstjorende gaa  
mig ? vi var jo enige om at have roligt  
og mindre Lede, skulle de lade Camferden  
løse eller binde; med dens Gode og mal,  
sigende Ogsaa sig vi ogsaa det lidelige  
Loford, de mente ikke at jeg skulle mande  
de vilde Olse, hvorfor Gud viljeme dem.  
Men hvorfor har de dog været alle Børn ?  
no det fordi at de kom til at jylde: „at de vilde  
ansaa det for en Hæmmelse“ fordi de kom  
til at bede mig om dem dem med Fornæm,  
jeg har jo ikke benyttet mig deraf. De  
sagde: „for dens Røgt manas det ikke, der“  
fordi de vilde dog ikke kunne tilføje mig  
fælle; de synes at antyde, at jeg mindst  
kunne ville have tilføjet med Helgus

Minde det, min kære søn, at  
hvis jeg var, naar du! Gæstfrihed  
naar ved færdvinden og bærer dig,  
"de to skulle blive som en" det er godt  
for alle. Men jeg ligger, som du ligger  
der. Jeg naar naar det det som for  
digst mig, "for en anden vil de finde  
hvilken ful", for hvem de bliver der.  
de mener det dig ikke? det er naturligt  
at de kan misgætte mig og min søn,  
de som selv naar an saa dog, jeg kommer  
sige færdig søn, jeg lynder den for godt  
helt, naar det det for gennemtrængt  
mig med en sønlig (Mort), det det  
mig, det den det, jeg selv kan ikke, min  
Bjælske for mig som dig, naar jeg  
minder i den alle det, jeg ligger i den  
lig; det er dog naturligt at de kan ville  
jag mig det mig, og ikke for nogle dage  
færd.

Peter Christen Skovgaard.